

Putterperikelen en Baardmannetjeswensen

(Ingezonden en bewerkt verhaal n.a.v. een schrijfwedstrijd Vogelbescherming)

Mijn man en ik zijn beginnende sukkelers in het veld. Zo zou Hans Dorresteyn onze pogingen om vogelaars te worden subtiel verwoorden. Door de fotografeerhobby van mijn man en onze lol in het wandelen en interesse in de natuur ontdekten we de betoverende wereld van de vogels. Op Facebook werden we lid van de vogeldeterminatie pagina en we kochten de Bijbel der vogelaars; de ANWB Vogelgids. Vanzelfsprekend werden we lid van de Vogelbescherming en kochten we allebei een kijker. We missen geen aflevering van de Baardmannetjes en Vroege Vogels op TV.

Toen de Baardmannetjes het Bargerveen bezochten, noemde Hans Dorresteyn een paar vogels die hij wilde zien. De Distelvink, het Puttertje, stond hoog op zijn wensenlijstje. “Een prachtig, tropisch, fonkelend juweel” zei Hans. Dat vonden wij ook toen we het plaatje zagen. Wat een kleur, een bijna on-Hollands, exotisch vogeltje. Maar tot onze grote teleurstelling heeft Hans Dorresteyn die aflevering geen Puttertjes gezien in het Bargerveen.

In het Bargerveen wonen dus die prachtige Puttertjes en wij kwamen regelmatig in het Bargerveen, ongeveer een uur rijden van ons huis. Wij hadden echter nog nooit één Puttertje gezien. Maar als de Baardmannetjes zeggen dat er Distelvinkjes in het Bargerveen wonen, dan geloven wij dat direct ook al hebben wij daar nooit iets van gemerkt. Vol goede moed togen wij de zondag erop naar het Bargerveen. Gewapend met kijkers, camera, koffie en broodjes. Het Distelvinkje maakte ons hebberig, die dag gingen wij een foto van een Puttertje scoren. We waren goed voorbereid. We wisten hoe het vogeltje zong en waar hij precies zou kunnen zitten. Het kon niet meer misgaan. We hebben die zondag een prachtige wandeling gemaakt en veel mooie vogeltjes gespot maar geen Distelvink, Putter

of Carduelis Carduelis. Op weg naar huis namen we ons voor om gauw weer naar het Bargerveen te gaan. Het Hollands exotische vogeltje liet ons niet meer los.

Thuisgekomen gingen we direct de hond uitlaten. Hond blij, riem om en de deur weer uit, mijn man met de hond aan de riem en ik met sleutels. Ik had de deur nog niet op slot gedraaid of wij hoorden een vaag bekend vogelgeluid. Ik keek in de richting waar het vandaan kwam en zag een vogeltje in de boom voor onze deur. Ik zag een vogeltje met rood om zijn snaveltje, een witte band om zijn hals en, wouw, een gele vlek op zijn vleugels....ik geloofde mijn ogen niet en keek nog een keer. Een lichte paniek maakte zich van mij meester. "Puttertje" riep ik en wees naar boven. Mijn man keek ook en zei; "Ik hoor twee Puttertjes!". Voor ik het wist had ik de hond vast en sjeesde mijn man naar binnen om zijn fototoestel te pakken. De hond was er ondertussen maar bij gaan liggen. Ik waakte nerveus over de Puttertjes; "Blijf!" commandeerde ik in gedachten en ik fixeerde ze met mijn ogen. Ze mochten nu niet ineens weer verdwijnen.

Behoedzaam kwam mijn man weer naar buiten met zijn fototoestel in de aanslag. De twee Puttertjes zaten niets vermoedend, op hun gemakje, te keuvelen in de boom voor ons huis. Mijn man heeft ze rustig kunnen fotograferen voordat ze keuvelend en wel een eindje verderop gingen zitten. De hele avond waren we in jubelstemming. De jacht was geslaagd, wij hadden eindelijk Puttertjes op de foto.

Later bleek dat er een paar paartjes Puttertjes gewoon bij ons in de buurt wonen. Ieder jaar weer. We horen ze keuvelen en zien ze nu vaak zitten, hoeven we niet voor naar het Bargerveen. Wij hebben thuis Puttertjes bij de vleet. Al blijft het Bargerveen natuurlijk wel een bijzonder mooi natuurgebied.

Nu staan de (echte) Baardmannetjes hoog op ons wensenlijstje. Prachtige vogeltjes. De Baardmannetjes wonen ook vlakbij, bij het Baardmannetjespad in de Onlanden bij Groningen. We hebben ze daar wel gehoord en over zien vliegen maar we hebben ze nog niet "echt gezien" en op de gevoelige plaat kunnen vastleggen. Binnenkort maar weer eens op safari, we geven niet op.

Wendy de Weerd
(21 juli 2017)